

Na Kalwariã

Na Kalwariã jidã lëdze,
Cygna w dładżich gónach
Dwigającë krziż na przedze.
Spiéwã czëc je w blónach.

Kroczą Christa cãżką stegną,
Jiwer mają bëne.
Rozwôżają drogã niebnã
Przez cërzniowé renë.

Wieleż zgardë i cëpieniô
Kórno Jezës znôszôł.
To za swiata zło robienié
Żëcé ôddac mùszôł.

Naszi lëdze Jemù zewszãd
Prażã tczã ôddawac,
Żebë ùlżëc swòjim dëszóm,
Z grzéchów je wëbawiac.

Jidã w Górë turã Bòsczim
w kòżdìm wiôldżim pòsce,
pò Jeruzalem Kaszëbsczim,
w Wejra swiãtim miesce.

Na Kalwarię

Na Kalwarię idã ludzie,
Podążają w długich szpalerach
Niosąc na przedzie krzyż.
W chmurach słyhać śpiew.

Kroczą Chrystusa trudną drogã,
Żal ich w sercu ściska.
Rozważają drogę niebiańską
Przez rany cierniowe.

Ile cierpienia i pogardy
Jezus znosił cierpliwie.
To za świata złe uczynki
Musiał oddać życie.

Nasi ludzie Jemu zewszãd
Pragnã oddawać czëść,
Żeby ulżyć swym duszóm,
Wybawiac je z grzechu.